

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ
Διατριβῶν ὁ τίχος λεπτά 25
Ἐιδιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν

Ὁ Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 41.
Προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν

Ὁ οἰκονομικὸς ὄφρις

Ὁ ἄλλος ὄφρις τοῦ Ἀποκόδοντος περιελάσσεται περίξ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς καὶ περιελίθει αὐτὰ μέχρις ἀποπνεύματός το ἀποτρόπαιον τέρας τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας. Ὡς ὁ τάλας Ἀποκόδων, τοῦ ὁποίου τὸ πλήρες ὄδονος πρόσωπον ἐκφράζει τὸν ἐγγίζοντα θάνατον, μέτην ἀγωνίζεται ν' ἀπαλλαγῆ, οὕτω ἡ Ἑλλάς συστρέφεται καὶ ἀδυνατεῖ ν' ἀποτινάξῃ ἀπὸ τοῦ σώματός της τὸ τέρας, ὅπερ τῆ ἀπορροφῆ τῆς αἵμα. Πῶς οἱ ὄφρισιδεῖς αὐτοὶ ἐλιγμοὶ τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας ἔχουσι περιπτωθῆ τὸ κράτος, τὴν κοινωνίαν, τὸ ἐμπόριον, τὴν γεωργίαν, πόσον τὰ διάφορα ταῦτα σώματα περιπλέγδων ἔχουσι ἀναμεμιγμένα τὰ μέλη καὶ πῶς περίξ ἑνὸς ἐκάστου αὐτῶν περιτρέφεται, δις καὶ τρεῖς ὁ φοβερός δράκων, εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθῆ ἐν νῶ μόνος ὁ ἰδὼν τὴν διὰ τοῦ μαρμάρου ἀποθανάτισθεισαν ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς τέχνης λαμπρὰν ἐκείνην εἰκόνα.—Δὲν ὑπάρχει μέλος τοῦ κοινωνικοῦ ὄργανισμοῦ, ὅπερ νὰ μὴ πάσχει δεινῶς ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ δεινοῦ, ἢ ἀσθενῆς κατάστασις τοῦ ἐνὸς κλάδου ἐπιτρέξῃ ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ἢ καθολικὴ δὲ καχεξία τοῦ κοινωνικοῦ σώματος δὲν ἐπιτρέπει εἰς κανὲν μέλος νὰ χείρῃ πλήρη ὑγίαν. Ἦνε ἐσφαλμένη ἡ ἰδέα ὅτι ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ ἔγκειται εἰς τὸ Κράτος καὶ ὅτι ἐπειδὴ πάσχει ἡ κεφαλὴ, νοσεῖ καὶ ὅλον τὸ σῶμα· διότι τις ἤμπορεῖ νὰ μᾶς ἀποδείξῃ ὅτι ἡ κεφαλὴ δὲν ἔπαθε, συνεπεία τῆς δυσκρασίας καὶ τῆς ἀτροφίας τοῦ κορμοῦ; Δύναται τις ἀριστα νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ἡ ἀρρωστία τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ταυτέστι, διὰ ν' ἀφήσωμεν τὰς μεταφορὰς καὶ ἔλωμεν εἰς τὸ πεδόν, ἡ ἀδυναμία τῆς Γεωργίας, ἡ κατάπτωσις τῆς ναυτιλίας, ἡ τοῦ ἐμπορίου νέκρωσις, τὸ θνησιγενὲς τῆς βιομηχανίας, ἐν γένει ἡ στασιμότης τῆς παραγωγῆς ἐπέδρασαν, ὡς εἰκόσ, καταστρεπτικῶς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς πολιτείας· διότι ἐνῶ αἱ ἀνάγκαι τοῦ κράτους ἤξενον καθημερινῶς διὰ μέτρον ἴσου πρὸς τὸν βαθμόν, καθ' ὃν αὐξοῦσιν αἱ τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἡ παραγωγὴ τοῦ ἔθνους δὲν ἤξενε κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον, ἐπομένως δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ παρέχῃ αὐτῶ τ' ἀπαιτούμενα μέσα· καὶ ἐκ τούτου τὸ νόσημα τῆς προώρου ἀναπτύξεως.

Ἀλλὰ δύναται ἄλλος τις πάλιν νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ παραγωγὴ ἠλικιωτο, καθ' ἣν δύναμιν ἐπροκίσθη ὑπὸ τῆς φύσεως, οὔτε περισσώτερον οὔτε ὀλιγώτερον ἀφ' ὅτου ὅμως αἱ ἀνάγκαι τοῦ κράτους ἀπῆρτησαν αὐξήσει ἀνωτέραν τῆς δυνάμεως ταύτης, ἀφ' ὅτου τὸ κράτος ἤρχισε ν' ἀντλή ἀπ' αὐτῆς περισσότερα ἢ ὅσα αὐτὴ ἦτο εἰς θέσιν νὰ δίδῃ, ἐπῆλθεν ἡ ἀνώμαλος κατάστασις, ὁ ἐρεθισμός, ἡ κρίσις. Πταίει τὸ κράτος, λέγουσιν οὗτοι· πταίει ἡ ἀνικανότης τῆς κοινωνίας, λέγουσιν ἐκεῖνοι. Ἀλλ' ἡ ἀμοιβαία ἐπίδρασις εἶνε τόσον συμφυῆς, κράτος καὶ κοινωνία θάλουσι ἀχώριστοι ὡς αἱ δύο σιαμαῖοι ἀδελφοί, ὥστε εἶνε ἀδύνατον ὅταν πάσχη ὁ εἰς νὰ μὴ μεταδίδῃται ἡ νόσος καὶ εἰς τὸν ἕτερον· καὶ ὅταν θεραπευθῆ ὁ εἰς, βεβαίως θὰ θε-

ραπευθῆ καὶ ὁ ἕτερος. Τὸ μυστήριον εἶνε ἀπὸ ποτέρου νὰ γίνῃ ἀρχὴ τῆς θεραπείας. Ἡ ἀπλουστερά λύσις θὰ ἦτο νὰ ἐνδυναμωθῆ ἡ κοινωνία, νὰ τῆ δοθῶν φάρμακα τοιαῦτα, ὥστε ἐντός ὀλίγου νὰ γίνῃ εὐρωστος καὶ πλήρης υγείας· ὅταν ταῦτο κατορθωθῆ, θέλετε ἰδῆ ἀμέσως πῶς καὶ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους γίνονται ἀνηρότατα· οἱ φόροι πάντες εἰσπράττονται, νέα βέρη δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσιν, καθυστερήματα δὲν ὑπάρχουσι, ἰσοζύγιον, χρυσοὺς αἰῶν. Πλὴν εἰς τὴν ἀπλουστερὴν ταύτην λύσιν ἀντιτάσσεται ἀμέσως μία δυσχεροστάτη περιπλοκή. Ὁ φαρμακοποιὸς, ὅστις εἶνε εἰς θέσιν νὰ χορηγήσῃ αὐτὰ τὰ φάρμακα, δὲν τὰ δίδει, ἐκ φόβου μήπως ἐν τῷ μεταξὺ ἀποθάνῃ ὁ ἀσθενὴς καὶ δὲν πληρωθῆ τὰ λεπτά του. Τὰ μόνα φάρμακα, ἅπερ χρειάζεται σήμερον ἡ ἑλληνικὴ παραγωγὴ, ὅπως ἀνεγερθῆ, εἰσὶ κινητήρια κεφάλαια· ἀλλ' οἱ κεφαλαιοῦχοι—οἱ φαρμακοποιοὶ—δὲν ἐννοοῦν νὰ χορηγήσουσιν οὐδὲ ὄβολόν, ἐν ὅσω ἡ χρεωκοπία ἀπειλεῖ τὸν οἰκοκύριον, δηλ. τὸ κράτος. Ἡ χρεωκοπία πάλιν δὲν εἶνε δυνατὴν ν' ἀποσοβῆθῃ ἀν μὴ πληρωθῶσιν οἱ φόροι, οἱ φόροι δὲν καταβάλλονται ἀν μὴ ἐνισχυθῆ ἡ παραγωγὴ, ἡ παραγωγὴ δὲν ἐνισχύεται ἀνευ κεφαλαίων, κεφάλαια δὲν ἔρχονται ἀν δὲν ἀποσοβῆθῆ ἡ χρεωκοπία· ἐννοεῖται λοιπὸν τὸν φαῦλον κύκλον.

Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶνε τὸ σύμπλεγμα τοῦ Ἀποκόδοντος μετὰ τοὺς νύκτες του καὶ τοὺς δύο ὄφρις, ὧν ὁ μὲν δάκνει τὰς σάρκας τοῦ πατρὸς, ὁ δὲ τοῦ υἱοῦ.

Ὁ οἰκονομικὸς ὄφρις κατ' αὐτὰς ἤρχισε πάλιν νὰ ἐξέργηται τῆ; νόρκης του καὶ νὰ συστρέφῃ ἀπειλητικῶς τὸ σῶμα περίξ τοῦ θύματος. Τὸ συνάλλαγμα ὑψώθη, ἡ κοινωνία ἀνησύχησεν, ὁ καθεὶς εἶπε τὴν γνώμην του, καὶ . . . τὰ πάντα ἔμεινον εἰς ὁ σημεῖον εὐρίσκοντο. Μεταξὺ τῶν γνωμῶν ἀς ἠκούσαμεν, παραδοξότερα μᾶς ἐφάνη ἡ τελευταίως δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ φύλλῳ τούτῳ, γνώμη ἀνήκουσα εἰς διαπρεπῆ πολιτευτὴν, εἰς ἕν ἐκ τῶν τὰ μάλιστα δρώντων προσώπων ἐν τῇ πολιτείᾳ, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ γνώμη ὡς ἐκ τούτου ἔχει σημασίαν, διότι δὲν εἶνε ὡς τὰς ἀπὸ καθέδρας καθηγητικῆς ἢ ἀπὸ καλῶν δημοσιογραφικῶν ἐκπεπομένως θεωρίας, ἀλλὰ, φυσικῶς ἐπιταί ὅτι ἀν ὁ δρῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνὴρ συμπέσῃ νὰ ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν αὐτῆς, θέλει προσπαθῆσαι νὰ λύσῃ τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα, δι' ὧν ἰδεῶν προτείνει. Ἡ ἰδέα του λοιπὸν εἶνε ὅτι ἡ οἰκονομικὴ δυστυχία τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐκλείψῃ τότε μόνον, ὅταν κατορθωθῆ ἡ ἐξαγωγή τῶν ἐμπορευμάτων νὰ γίνῃ ἀνωτέρα τῆς εἰσαγωγῆς· ταῦτο δὲ κατορθοῦται, λέγει, διὰ τῆς προστατευτικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, δηλαδή ὅταν θέσωμεν βάρεις δασμοὺς εἰς τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα, ἢ μᾶλλον ὅταν ἐντελῶς ἀπαγορεύσωμεν τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν, συνιστῶντες μονοπώλια εἰς ὅλα τὰ εἶδη, μονοπώλια τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον Κράτος νὰ εἶνε ὑποχρεωμένον ν' ἀγοράσῃ παρὰ τῶν ἑλληνικῶν ἐργοστασίων τὰ εἶδη, ἅτινα νὰ μεταπωλῶσι κατόπιν οἱ πράκτορες ἢ οἱ ὑποαργολάδοι του. Ἄμα γίνῃ δὲ ταῦτο, ἐξοκλοῦσθῃ,

τότε θὰ εἶνε εὐκόλον νὰ δώσωμεν τινὰ ἐκ τῶν ἐν λόγῳ μονοπωλίων εἰς ἐγγύησιν πρὸς σύναψιν μεγάλου δανείου ἐκ 500 ἑκατομμυρίων πρὸς ἐνοποίησιν τῶν ἄλλων δανείων καὶ ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς καὶ νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦτο τὸ δάνειον μόνον πρὸς 3—3 1/2 0/0. Τοῦτο εἶνε τὸ σχέδιον τοῦ πολιτευτοῦ, ὥστε ἀντυχὸν ἢ πλοκὴ τῶν πολιτικῶν περιπετειῶν φέρῃ αὐτὸν εἰς τὰ πράγματα, γινώσκοντες ἀπὸ τούτου τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα. Ἦνε δυστύχημα μόνον ὅτι οὔτε ἐκ τούτου τοῦ προγράμματος διαβλέπομεν τὴν πολυπόθητον διόρθωσιν τῆς καταστάσεως, διότι ἀπλουστερά τὸ σχέδιον εἶνε πλημμελὲς κατὰ θεωρίαν, ἀπραγματοποίητον ἐν τῇ πράξει. Νὰ ἐγκλωπώσωμεν προστατευτικὴν πολιτικὴν· ἔστω, παραβλέπομεν τοὺς υγιεῖς κανόνας τῆς ἐλευθερίας συναλλαγῆς καὶ, χάριν τοῦ συμφέροντος γινόμεθα προστατευτικοί· ἀλλὰ ποῖαν βιομηχανίαν θέλομεν προστατεύσει, ἀφοῦ παντελῶς στερούμεθα τοιαύτης; Μήπως τὰ προστατευτικὰ, ἢ κυριολεκτικώτερον, τ' ἀπαγορευτικὰ μέτρα, ὡς προτείνει, θέλουσιν ἐνθαρρύνει τὴν ἴδρυσιν βιομηχανικῶν καταστημάτων, ἐργοστασίων ἐν Ἑλλάδι; Αἱ ἰδέαι αὐταὶ ἀπεδείχθησαν ἀρκετὰ ἐσκοριασμέναι καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς χώρας, ἔθνα πλημυρεῖ τὸ κεφάλαιον καὶ ἐπομένως τούτο, γαργαλιζόμενον ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἀνταγωνισμοῦ ρέπει πρὸς τὴν βιομηχανίαν ἄμα τετὴ φραγμὸς εἰς τὰ ξένα βιοτεχνήματα· ἐδῶ ὅμως θέσασθε δόσους φραγμοὺς θέλεται εἰς τὴν ξένην βιομηχανίαν, ἀπαγορεύσατε ἐντελῶς τὴν εἰσόδόν της, ἔστέ βεβαίως ὅτι δὲν θέλει εὐρεθῆ οὐδεὶς κεφαλαιοῦχος δανείζων τὰ χρήματά του πρὸς 4—5 0/0 πρὸς ἴδρυσιν ἐργοστασίου, τοῦ ὁποίου ἐκβάσις εἶναι σκοτεινὴ. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἡ ἄλλη μερὶς, ἡ ἀσυγκρίτως μεγαλειτέρα μερὶς τῶν καταναλωτῶν, πῶς θέλει ζῆ, ἀφοῦ θὰ ὦσιν ἀποκεκλεισμένα τὰ λαμπρὰ εὐρωπαϊκὰ προϊόντα, θὰ λείπῃ ὁ σωτήριος συναγωνισμός, θὰ εἶνε ἀγνωστον καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα τί ἐστὶ φθόνια καὶ θὰ περιφέρῃ ἐντὸς τῶν ἀποκεκλεισμένων ὁρίων μας τὸ Κράτος, ὡς πλανόδιος παντοπώλης, τὰ ἐλεεινὰ καὶ μαῦρα προϊόντα βιομηχανίας προστύχου, συντηρουμένης με φάρμακα καὶ με σίδηρον Rrnavais, ἵνα τὰ πωλῆ εἰς τιμὰς πυραμιδοειδεῖς; Ἡ ὑγιὴς βιομηχανία μόνον διὰ τοῦ ἐλευθεροῦ συναγωνισμοῦ δύναται νὰ γεννηθῆ, νὰ ζήσῃ, νὰ ἠλικιωθῆ, νὰ ἀκμάσῃ, παράδειγμα δὲ ἡ Ἄγγλία. Ἀλλ' ἐδῶ δὲν ἔχομεν τόσας ἀπαιτήσεις, θὰ εἴπῃ, ἀρκεῖ νὰ συστηθῶσιν μερικὰ ἐργοστάσια, ὧν νὰ λαμβάνωμεν τὰ προϊόντα καὶ νὰ ζῶμεν ἀνευ τῆς ἀνάγκης τῆς Εὐ-

(*) Σ. Α. Νομίζομεν ὅτι ὁ ἡμέτερος ἀρθρογράφος παρεξήγησεν ὀλίγον τὸν κ. Δεληγεώργην, ὅστις ρητῶς περὶ ἐκείνων μόνον ὠμίλησε τῶν ἐθνικῶν μονοπωλίων, «ἢ ἐνίσχυσις τῶν ὁποίων δὲν ἀβλάπτει ἐπιζημιῶς τὰ συμφέροντα τῶν ἐγχωερῶν καταναλωτῶν.» Ταῦτα ἐπὶ λέγει εἶπεν ὁ κ. Δεληγεώργης. Ἡ συζήτησις λοιπὸν πρόκειται περὶ τοῦ ἀν εἶνε πρακτικὸν τὸ μονοπώλιον τῆς σακχαρώς ἢ ἀν εἶνε πρακτικώτερον τὸ μονοπώλιον τῆς σταφίδος.

πρώτης πολὺ καλὰ, ἀλλὰ ποὺ τὰ κεφάλαια, τὰ κεφάλαια καὶ αἰώνως τὰ κεφάλαια; Μήπως τὸ δασμολόγιον τοῦ κ. Τρικούπη δὲν εἶνε προστατευτικώτατον δι' εἶδη τινά; ποὺ ὅμως εἶνε τὰ ἐργαστάσια, ἅπερ ἰδρύθησαν ἐν Ἑλλάδι διὰ νὰ παραγάγουν αὐτά; Ποὺ τὰ ἐργαστάσια διὰ σπερματώστα, διὰ σάπωνας τῆς πολυτελείας, διὰ πτερὰ τῶν πέλων τῶν κυριῶν, διὰ θερμάστρας ἐξ ὀπτῆς γῆς, διὰ τὴν κατασκευὴν ζύθου, διὰ τὰ ἐρισθῆα, διὰ τόσα ἄλλα εἶδη, τὰ ὁποῖα πληρώνουν τέλος εισαγωγικὸν ἴσον ἢ διπλάσιον τῆς ἀξίας των καὶ τὰ ὁποῖα ἂν ἐφαρμολογοῦντο ἐδῶ δὲν θὰ ἐπλήρωνον ἀπολύτως τίποτε; Ἡμεῖς οὐδαμῶς βλέπομεν αὐτὰ τὰ ἐργαστάσια. Ἔτυχε νὰ γνωρίσωμεν ἐκ τοῦ πλησίον μικρὸν τι ἐπιχειρητικὸν ἐργαστάσιον σπερματωσῶν, ἐργαζόμενον σχετικῶς καλὰ καὶ παράγον ὅχι ὅλως εὐκαταρρόνητα κηρία καὶ ὅμως αἱ ἐργασίαι αὐτοῦ δὲν δύνανται νὰ προωρήσουν, φυτοζῶει καὶ μὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν συντήρησίν του, ἐνθ' ἔπρεπε ν' ἀφίρη μεγάλα κέρδη, ἀφοῦ δὲν ἔχει συναγωνισμὸν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δὲ εισαγόμενα ὑφίστανται βαρὺ τέλος. Ποῖος δὲ ὁ λόγος τούτου; Διότι ἀναγκάζεται νὰ φέρῃ τὴν στεαρίνην ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἢ δὲ στεαρὶν ἔστιν ἀρκούντως δασμολογημένη, ἐπομένως ἀναγκάζεται νὰ πωλῇ τὰ κηρία του εἰς τιμὴν ὑψηλὴν, ὀλίγον διαφέρουσαν ἀπὸ τῆς τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ μικρὰ κατανάλωσις αὐτῶν διατὶ δὲ δὲν κατασκευάζει τὴν στεαρίνην ἐνταῦθα ἀλλὰ τὴν φέρει ἐξωθεν; Μήπως δὲν γνωρίζουν τὴν τέχνην οἱ τεχνίται του, ἢ μήπως ἐν ἀνάγκῃ δὲν δύνανται νὰ φέρῃ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπειροῦς ἀντὶ τῆς Βεβαίως, ὁ λόγος αὐτὸς δὲν εἶνε ὁ ἴσχυος τὸ μέγα ἐμπόδιον εἶνε ὅτι διὰ νὰ κατασκευασθῇ στεαρὶν ἀπαιτοῦνται σκευασίαι περίπλοκοι, μηχανήματα πολυδάπανα, ἀπαιτοῦνται γρηῃτα, καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐλλείπουσιν διότι ἂν ἀπορασίῃ πάλιν νὰ δανεισθῇ τ' ἀπαιτούμενα κεφάλαια καὶ, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι θέλει εὐρεῖ αὐτά, πληρώνων τὸν 12—15 τοῖς 0/0, εἶνε ζήτημα ἂν, κατόπιν τοιούτων ἐξόδων, θὰ δυνηθῇ νὰ ἀντίστη.

Ἐπὶ τοῦ βράχου τούτου, τῆς ἐλλείψεως κεφαλαίων, συγκρούονται καὶ θραύονται τὰ πάντα ἢ ἀνισορροπία αὕτη μεταξὺ ἀκινήτου καὶ κινήτου περιουσίας, περὶ τῆς ἐκτενῶς λόγον ἐποίησάμεθα ἄρτι ἐπὶ ἄλλῃ ἀφορμῇ, εἶνε τὸ καταβασανίζον τὴν ἑλληνικὴν παραγωγὴν. Ἐς σημειωθῆ δὲ καλῶς ὅτι ὅπως εὐημερήσωμεν καὶ διορθώσωμεν τὰ οἰκονομικά μας δὲν εἶνε τόσον ἀνάγκη ν' ἀγωνιζόμεθα ὅπως ἐλαττώσωμεν τὴν εισαγωγὴν τῶν ξένων, ὅσον εἶνε ἀνάγκη ν' αὐξήσωμεν ἐν γένει τὴν παραγωγὴν τῶν ἡμετέρων. Τὸ νὰ νομιζώμεν δὲ ὅτι ἡ παραγωγικότης τῆς χώρας μας, ὅς οὗς ὄρους διατελοῦμεν σήμερον, θέλει αὐξήσει διὰ τῆς βιομηχανίας καὶ μάλιστα διὰ βιομηχανίας συντηρουμένης μόνον δι' ἀπαγορευτικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς εἶνε πλάνη ὅχι διότι ἡ βιομηχανία δὲν εἶνε καλὴ καὶ θαυμαστὴ, ἀλλὰ διότι δὲν ἔχομεν δυστυχῶς τοιαύτην οὔτε θὰ ἔχομεν ἐπὶ πολὺν ἀκόμη καιρὸν, ἐνόσω δηλαδὴ δὲν διορθωθῶν τὰ λοιπὰ διότι εἶνε τολμηρὸν νὰ ἐλπίζῃ τις ὅτι ἐν τόπῳ ἐθα ζητούνται χρήματα ὑπὸ ἀσφάλειαν ὑποθήκης πρὸς ἐπιτόκιον 15 0/0, θέλουσιν εὐρεθῆ ἀνθρώποι νὰ προτιμήσωσι τὴν τοποθέτησιν τῆς περιουσίας των εἰς σύστασιν ἀμφιβόλων ἐργαστασίων σακχαροποιῶν λ. χ. ἢ ἄλλων, τὰ ὁποῖα γνωρίζει ὁ κόσμος ὅλος πόσον εὐκόλως καταρρέουσιν. Διὰ τοῦτο πρέπει ν' ἀρχίσωμεν ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου εἶνε ὀρθὸν νὰ ἀρχίσωμεν: *commencez par le commencement!* πρέπει ν' ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν Γεωργίαν μας, ἢ ὁποῖα καὶ νῦν καὶ ἐπὶ πλείστα εἶνε ἀκόμη ἔσται ὁ μόνος πόρος τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Εἰς κράτη τοιαῦτα ὡς τὸ ἡμέτερον, στερούμενα βιομηχανίας, ἢ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου εἶνε ἡ σωτηρία, εἶνε ἡ μόνη οἰκονομικὴ πολιτικὴ διότι ἀφοῦ ἡμεῖς εἴμεθα ἐκτὸς τοῦ χοροῦ, καὶ δὲν ἔχομεν τί νὰ προστατεύσωμεν, πῶς νὰ μὴ ἐπω-

φελθῶμεν τοῦλάχιστον τοῦ μέχρι παραφορᾶς φθάνοντος συναγωνισμοῦ τῶν βιομηχανιῶν τῶν ἄλλων ἐθνῶν καὶ τῆς ὡς ἐκ τούτου μέχρις ἀπιστεῦτου βαθμοῦ κατερχομένης εὐθηνίας τῶν προϊόντων; Ἄν ἦτο δυνατόν, ἔπρεπε ὅλη ἡ Ἑλλάς νὰ ἦτο σήμερον ἐλεύθερος λιμὴν, καὶ νὰ ἔρχονται ἐδῶ νὰ συναγωνίζονται Γάλλοι μετὰ Γερμανῶν, καὶ Ἀυστριακοὶ μετὰ Ἀγγλῶν καὶ Βέλγων μετὰ Ἰταλῶν καὶ νὰ καταρρίπτωσι τὰς τιμὰς των καὶ ἡμεῖς ν' ἀγοράζωμεν πάμφθονα πράγματα δυστυχῶς τοῦτο εἶνε ἀδύνατον ἕνεκα ταμειυτικῶν λόγων, διότι τὸ κράτος ἔχει ἀνάγκη νὰ ἐισπράττῃ καὶ οὐδεὶς ἔχει ὡς πρὸς τοῦτο ν' ἀντίστη. Διὰ τοῦτο ἡ μόνη δικαιολογία τῆς βαρείας δασμολογίας παρ' ἡμῖν εἶνε ἡ ταμειυτικὴ ἐποψίς ὑπὸ πᾶσαν ἄλλην ἐποψίν οἱ ὑψηλοὶ δασμοὶ ἐν Ἑλλάδι εἶσιν ἀσυγχώρητοι.

Φαίνεται λοιπὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὅπως κατὰ θεωρίαν χωλαίνει τὸ σχέδιον τοῦ πολιτευτοῦ, ὅστις εὐρηστήθη νὰ ἐκθέσῃ ἡμῖν τὰς ἰδέας του. Δυστυχῶς ἐν τῇ πράξει εἶνε ἀκόμη ἀτυχεστέρον διότι καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ὅλαι αὐταὶ αἱ ἰδέαι εἶσιν ὀρθαί, πῶσον καιρὸν ἄρα γε εἶδει ν' ἀναμεινωμεν ἕως οὔτου ἐπέλθῃ ἡ ἐπανόρθωσις; Νὰ συστηθῶσι τὰ ἐργαστάσια, νὰ λειτουργήσωσι, νὰ ἐπιτύχῃ ἡ λειτουργία των, νὰ δυνηθῶσι νὰ παραγκωνίσωσι τὰ ξένα προϊόντα καὶ νὰ ἀπορροφήσωσιν ὅλην τὴν ἐγγυρίαν κατανάλωσιν, νὰ παράσχη τότε ἡ Κυβέρνησις τὰ μονοπώλια αὐτὰ ὡς ἀσφάλειαν μεγάλου δανείου, καὶ νὰ εὐρεθῶσιν Εὐρωπαῖοι κεφαλαιοῦχοι, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τῇ ἐγγυρίῃ ταύτῃ νὰ δανείσωσιν πρὸς ἐπιτόκιον 3—3 1/2 0/0! Πῶσα ἔτη πρόει νὰ παρέρθωσιν ἕως τότε; Πέντε, δέκα ἢ εἰκοσιν; Καὶ τίς μὰς ἐγγυᾶται ὅτι ἕως τότε θὰ ἔχωμεν ἀνάγκη ὅλης αὐτῆς τῆς φροντίδος καὶ δὲν θὰ εἶνε ἄλλοι οἱ ὁποῖοι νὰ φροντίξωσι δι' ἡμᾶς; Καὶ ἕως τότε πῶς θὰ ζήσῃ ἡ Ἑλλάς; Ἄρα γε, ὡς λέγει ὁ Ἀμλετ, με ἀέρα παραγεμισμένον ἀπὸ ἐλπίδας; Νομιζει δὲ ὁ πολιτευτὴς ὅτι ἔχει σημασίαν τινὰ τὸ σύστημα τοῦ παρέχειν τοῖς πιστωταῖς πόρους εἰδικούς πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου των; Δηλαδὴ φρονεῖ ὅτι θὰ δανεισθῶμεν εὐκολώτερον ὅταν ἔχομεν ὑπεγγύους ταύτας ἢ ἐκείνας τὰς προσόδους; Ἡ ἀρχὴ αὕτη ἀπεδείχθη ἐσφαλμένη, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι τὸ κράτος, ἐν ὧρα ἀνάγκης, δύναται νὰ οἰκειοποιηθῇ αὐτὰς τὰς προσόδους τὰς ὑπεγγύους, ἀφοῦ αὐτὸ καὶ οὐδεὶς ἄλλος εἶνε ὁ κύριος, ἵνα κρίνῃ καὶ δικάζῃ περὶ τῆς φερεγγυότητος του. Τοῦτο δὲ καὶ ἐγένετο ἤδη καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀλλαχού ἦλθον στιγμαί, καθ' ἃς αἱ ὑπεγγυοὶ πρόσοδοι δὲν κατετίθεντο, τί νὰ κάμουν τότε οἱ πιστωταῖ; Τίποτε ἄλλο ἢ... νὰ περιμένουν ἐν σιωπῇ.— Τὸ μόνον καλὸν τῶν ἐμμέσων φόρων (καὶ τῶν μονοπωλίων) εἶνε ὅτι εἰσπράττονται ἀπροσκόπτως, καὶ ὅτι ἐπομένως οἱ πιστωταὶ τοῦ κράτους ἔχουσι περισσότεραν πιθανότητα ὅτι θὰ πληρωθῶσιν ἄλλ' ὅταν ἔλθῃ στιγμή, καθ' ἣν τὸ κράτος δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐξοικονομήσῃ ἄλλως τὰς ἀνάγκας του τὰς τρεχούσας, νομιζετε ὅτι θ' ἀφήσῃ αὐτὸ ἑαυτὸ νὰ χαθῇ, δηλαδὴ θ' αὐτοκτονήσῃ, μόνον καὶ μόνον διὰ ν' ἀφήσῃ ἀθίκτους τὰς ὑπεγγύους προσόδους, ὅπως τὰς λάβωσιν οἱ πιστωταὶ του;

Ὅστε καὶ τὸ σχέδιον αὐτὸ ἐναυάγησεν.
Ἄλλο! G.
(ἐκ τῆς ἀ' Ἀκροπόλεως)

Ἐνίσχυσις ἀγροτικῆς πίστεως

Ὁ κ. Διονύσιος Στάμος μεγαλέμπορος ἐνταῦθα, καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη Πρόεδρος τοῦ παρ' ἡμῖν Ἑμπορικοῦ Συλλόγου ἀ' Ἐρμῆς, δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένην Ἐφημερίδα, ἀ' ἀκρόπολιν διὰ σειρὰς ἄρθρων πραγματευομένων περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀγροτικῆς πίστεως, ὑπέδειξεν ἕνα τῶν πρωτίτων ὄρων τῶν ἀπαιτούμενων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἀγροτικῆς πίστεως, ὅστις καθ' ἡμᾶς εἶνε ἀξίως προσοχῆς καὶ με-

λέτης. Ὁ κ. Στάμος ἐκ τῶν πρακτικῶν οἰκονομολόγων, γνώστης δὲ τῶν ποικίλων περιστάσεων, ὑπ' ἃς ἡ πίστις κρατύνεται, ὡς μίαν ἀσθένειαν αὐτῆς θεωρεῖ «τὴν περὶ τὴν ἀνάληψιν τῶν ἐπιυποθήκη δανεισθέντων χρημάτων δυσχερείαν, τὴν παραγομένην ἐκ τῆς πολυπλόκου περὶ τὴν ἐκτέλεσιν διαδικασίας φρονεῖ δὲ ὁ κ. Στάμος ὅτι ἐὰν καὶ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δανείων καὶ τὴν ἀναγκαστικῆν τῶν συμβολαίων αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἔσχε καὶ ἐφηρμόζετο ἢ ἐπὶ τῶν τραπεζικῶν δανείων ἀπλουστερά διαδικασία, πολλὰ κεφάλαια, ἅτινα σήμερον φεύγουσι τὰ ἐνυπόθηκα δάνεια, ἤθελον διατίθεσθαι ἐπὶ καλοῖς ὅροις εἰς αὐτά, καὶ ἤθελον σώσει τὴν κτηματικὴν τάξιν ἐκ τῆς τοκογλυφίας, ἣτις ἐγένετο ἡ φυλλαξίρα τῶν κτηματιῶν.

Ἡ γνώμη αὕτη εἶναι καθ' ὁλοκλήραν ὀρθὴ καὶ θεόν, ἐπαναλαμβάνομεν, νὰ μελετηθῇ ἐπισταμένως, μέχοι δὲ τοῦδε ἀπεκτησάμεν ἀκούσαν πείραν τῶν περιπλοκῶν τῆς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν διαδικασίας καὶ τῶν ἐναντιοτήτων ἀς αὕτη γεννᾷ περὶ τὴν ἀνάληψιν τῶν ἐπιυποθήκη δανειζομένων χρημάτων, ὥστε εἶναι πλέον καιρὸς νὰ πεισθώμεν ὅτι ὑπὸ τὸ ἴσχυον οἰκονομικὸν σύστημα τὰ κεφάλαια οὐδέποτε θὰ ἀπασχοληθῶσιν εἰς ὑποθήκας. Ὅποταν ὁ δανειστὴς δὲν δύναται νὰ γνωρίξῃ ἐπ' ἀκριβῶς πότε θὰ ἀναλάβῃ τὸ κεφάλαιόν του, ἢ ἐὰν θὰ τὸ ἀναλάβῃ ποτὲ, δυσκόλως θὰ τὸ διαθέσῃ εἰς τόσον ἐπικίνδυνον καὶ ἀβεβαίαν ἐπιχείρησιν. Καὶ δὲν ἤξεύρει μὲν πότε θὰ τὸ ἀναλάβῃ, διότι ἢ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν πολυδάπανος διαδικασίας πολλὰς παρ' ἡμῖν διαρκεῖ μίαν ὅλην δεκαετίαν αἱ ἀνακοπαί, αἱ ἀναστολαί, αἱ ἀκυρότητες διευκολύνουσι παρ' ἡμῖν καὶ ἐξυπηρετοῦσι μόνον τὴν κακὴν πίστιν τῶν ὀφειλετῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς τῶν δανειστῶν καταθλίψεως. Ἐγνωρίσαμεν πρό τινων ἐτῶν δυστυχῆ τινὰ γυναῖκα, ἣτις ἀφοῦ ἐπὶ δωδεκαετίαν ὀλόκληρον ἠγωνίζετο δικαστικῶς νὰ ἐκποιήσῃ ἀγροτικὸν κτήμα ἐφ' οὗ εἶχεν ἐγγεγραμμένην πρώτην ὑποθήκην, εἰς ἐξασφάλισιν χρηματικοῦ δανείου καὶ κατεδαπανήθη εἰς δικαστικὰ ἐξοδα καὶ ἐγένετο φιλάσθενος ἐκ τῆς ἀγωνίας, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ, πρὶν ἢ λάβῃ τὸ χρήμα της, ἐσυνθηκολόγησεν, ὡς εἶπεν, με τὸν ὀφειλέτην της, ἐκέλευεν μὲν νὰ ἐπαφίσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ τὰ ἐξοδα, τοὺς τόκους μίᾳς δεκαετίας καὶ μέρος τοῦ κεφαλαίου, οὗτος δὲ νὰ παραιτηθῇ τῶν στρεψοδικῶν ἀς ἦνται ἀνεξαντλήτως ἐκ τε τῶν οἰκονομικῶν τύπων καὶ τῆς προεδρικῆς ἐπιπολαιότητος. Ἐντούτοις τὸ δανειὸν της ἦτο ἀληθές, ἔγκυρον καθ' ὅλους τοὺς τύπους καὶ τὴν οὐσίαν. Ἀλλ' εἴπομεν ἀνωτέρω μὴ γνωρίζῃ ὁ δανειστὴς ἂν θὰ ἀναλάβῃ ποτὲ τὸ δανειὸν της; Δὲν εἶναι σπάνια τὰ παραδείγματα παρ' ἡμῖν καθ' ἃ δίκαια περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ταλανισθεῖσαι ἐπὶ ἔτη εἰς τὰ διάφορα δικαστήρια, περρωθεῖσαι δὲ εὐρον κατεστραμένον ἢ ἀνευ ἀξίας τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑποθήκης. Ἀλλὰ πολλὰς μὴ καὶ αὐτὸ τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης καὶ τοῦ δανείου δὲν ἀπώλοτον παρ' ἡμῖν διὰ τὴν παράλειψιν τύπου τινός, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος διατεταγμένου;

Ἰπὸ τοιούτων αὐστηρῆς νομικῆς προστασίας τῶν δικαίων τῶν δανειστῶν βεβαίως ἀγροτικὴ πίστις δὲν δύναται νὰ ἀρῆξῃ, ὁ δὲ κτηματίας θὰ διατελῇ πάντοτε ἔρμαιον τοῦ τογλύφου, ὅστις ἔχων ὑπ' ὄξιν του τοὺς κινδύνους οὗς δυνατόν νὰ διατρέξῃ, ὡς ἐν θαλασσοδανείῳ θὰ ζητῇ νὰ ἰσοφαρίσῃ αὐτοὺς δι' ὑπερμέτρων ὠφελημάτων, ὅπως δυστυχῶς παρ' ἡμῖν συμβαίνει πρὸς δυστυχίαν τῆς μεγάλης κτηματικῆς τάξεως. Εἶναι φρονούμεν ἐξῶφθαλμον ὅτι ἐὰν γίνῃ δυνατόν εἰς τὸν δανειστὴν νὰ λαμβάνῃ τὸ δανειζόμενον χρήμα κατὰ τὴν προθεσίαν, νὰ κοιμᾶται δὲ ἡσυχος περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ δανείου του καὶ πεπεισμένος ὅτι, ἐν περιπτώσει ἀνεγίας ἢ δυστροπίας τοῦ ὀφειλέτου οἱ νόμοι ἐν ταχύτητι καὶ ἀνευ ἀγωνιώδους δικαστικοῦ ἀγῶνος θὰ προστατεύωσι τὸ δίκαιόν του καὶ θὰ τῷ ἀποδώσωσι τὸ χρήμα του, ἵνα τὸ ἀπασχολήσῃ εἰς ἄλλας παραγωγικὰς

εργασίας, και ότι τέλος η ύπαρξις του δανείου του δεν ηρτηται εκ της ελαχίστης παρατυπίας του κλητήρος ή συμβολαιογράφου, μεταξύ τούτης άπειρίας τούτων διατυπώσεων πανηγυρικῶν, βαθαίως τότε μεγάλα κερφάλια θέλουσι διαπεθεί εις ένυπόθηκα δάνεια, διότι ταύτα παρέχουσι πλειότερα των λοιπῶν απλών δανείων πλεονεκτήματα, εκ δὲ τῆς κτηματικῆς πίστωσης ή γεωργία θέλει άνιλη άφθονα τά μέσα της προαγωγῆς και τῆς βελτιώσεώς της.

Βεβαίως και άλλα μέσα δύνανται να συντελέσωσιν εις την ανάπτυξιν της παρ' ημίν κτηματικῆς πίστωσης, ούχ' ήττον όμως και τὸ προτεινόμενον είναι συντελεσματικώτατον και αξίον της μελέτης των άρμοδίων.

Επί του παρόντος δὲν είναι ἴσως δυνατή ή τροποποίησις καθ' ὄλου του περι εκτελέσεως μέρους τῆς ημετέρας Πολιτικῆς Δικονομίας, συμφώνως προς τὰς ανάγκας της πίστωσης, άλλ' όμως ή επέκτασις εν γένει και επί των ιδιωτικῶν σχέσεων των προνομιακῶν νόμων δι' ὧν αί παρ' ημίν Τράπεζαι διενεργούσι την εκτέλεσιν, ήθελε μέχρι τινός εξυπηρετήσῃ την κτηματικὴν πίστην. Ο εϊδικὸς οὗτος νόμος επί τούσα ἔτη εφαρμοσθείς οὐ μόνον δὲν ἔκαμε θύματα, άλλ' ἔσωσεν ἴσως πολλούς εκ του πειρασμοῦ της στρεψοδικίας, ήτις άπάντοτε προς ελλάδην των εις αὐτήν προσγόντων. Είς τὸν ημετέρων Βουλευτῶν ή ὄλοι ὁμοῦ παρακαλοῦνται κατά την προσεχῆ σύνοδον της Βουλῆς να υποβάλωσι πρότασιν περι γενικεύσεως του των Τραπεζῶν νόμου περι εκτελέσεως.

Η εφημερίς αὐτή εις την ύπηρεσίαν οὐδένος πρωσώπου αποδιδέπουσα προθύμως δέχεται και δημοσιεύει πᾶσαν γνώμην ὄρωσαν εις αντικείμενα κοινου ενδιαφέροντος δημοσιεύει βθεν κατατέρως και την περι Δημοτικῶν ἐπιστελλομένην, ει και δὲν συμμερίζεται εν πᾶσι τὰς ιδέας του ἐπιστελλόντος, οὐδ' ἐπιδοκιμάζει την τραχύτητα της εκφράσεως και ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Δήμαρχον, άλλ' ἰδίᾳ τὸν κ. Γραμματέα της Δημαρχίας, ὅστις μὴ ἔχων ἐξουσίαν τινα ἐνεργόν, δικαιούται να ἀπολαύη ἀσυκίας τινός ὅσον ἀφορᾷ τὸν χαρακτηρα του και τὸν τρόπον του σκέπτεσθαι. Άλλως τε δια τὰς πράξεις αὐτοῦ ὑπεύθυνος εἶνε ὁ κ. Δήμαρχος, ὅστις ἐξελέξατο αὐτὸν και τὸν συντηρεῖ εις την ύπηρεσίαν, ή ἀκούει τὰς συμβουλὰς του και εκτελεῖ αὐτάς. Τὴν ἐπιφύλαξιν ταύτην ὄφειλομεν να κάμωμεν χάριν του δικαίου.

Δημοτικά.

Βγίζοντες προς τὸ τέλος της εν άφανείᾳ και ὕπνω διελευσεως σχεδὸν δημοτικῆς του κ. Πατρινοῦ διοικήσεως, κρίνομεν καθήκον ημῶν να προκαλέσωμεν την προσοχὴν της πόλεως και των χωρίων να μη τυχὸν άγυρτικαί και λαοπλάνοι ἐνεργεῖαι αἰτινες ἀπὸ του νῦν ήρξαντο ὑποδαυλιζόμεναι παρασειρωσι και αὔθις την κοινήν συνείδησιν, και ὑποπέση ὁ δήμος εις τὸν ἰδιον λάκκον δι' αὐτὸς οὗτος ανώρυξε, διότι τότε, ή ἐσχάτη πλάνη ἔσεται χειρῶν της πρώτης.

Πρόκειται πρὸ των ὄρθαλων ημῶν ή κρατούσα δημοτικὴ ἀρχοντία. Ἀναλογισθετε παρῳχημένας δημοτικὰς περιόδους, ανατρέξατε μέχρι του 1833 ἔαν θέλητε, και εἰπετε ἔαν άτυχεστέραν και μάλλον ἀξιοθρήνητον περιόδον διήλθε ποτέ ὁ δήμος! ἀνικανότης του Δημοτικῶ ἀρχοντος εις τὸν κύβον μοχθυρή και κουτοπονηρία περι τὸ ἰδιαίτερον προσωπικὸν ἀνήκουστος, διοικήσεις αὔθαιρετος, σπάταλος, και ἄνευ μέτρον, ἀστυνομία νοθρά, εὔτελης και πάντη ἀνικανος, οὔτε της ὑπάρξεως οὔτε του προορισμοῦ τῆς ἔχουσα την συναίσθησιν, ἀδικήματα προς τοὺς πολίτας ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀπειρός, κατάπτωσις και ἐξευτελισμὸς παραδειγματικὸς της δημοτικῆς πίστωσης, ἐλάττωσις ἐπαισθητῆ των δημοτικῶν ἐσόδων, γενναϊότης οὐκ εἰκαταφρόνητος εις τὸ μισθολόγιον και τὰς παροχὰς του προσωπικοῦ των εἰνοουμένων, πάντελης ἐγκατάλειψις της δημοσίας τάξεως και ἀσφαλείας

εις τὸ αὐτοδιοίκητον, και τούσα άλλα καιά ἄτινα παρομοία τερατώδεις διοικήσεις ήδύνατο να γενήσῃ, θά παρμείνωσιν εν τῷ τόπῳ τούτῳ ὡς ἀνεξίτηλα ἔχνη της δημοτικῆς του κ. Πατρινοῦ διοικήσεως! θά παρέλθωσιν ἔτη και ἔτη μέχρις οὐ λησμονηθῇ ὁ πολὺς Βασιλάκης, ὁ πάνυ προσφῶς Σπύρεκ ἐπικληθείς, και ὁ κριθινούστατος και πάσης αὐτοβουλίας στεριμένος προϊστάμενος αὐτοῦ, ὃν σείρει ἀπὸ της βίνος και διευθύνει ὡς ανδρείκελον ὁ γραμματεὺς του οὔτος.

Πολλάκις τὴν ἀθλιότητα της τοιαύτης διοικήσεως του τύπου ήλέγξαμεν, και πολλάκις της προϊσταμένης ἀρχῆς την αντίληψιν ἐπεκαλέσθημεν, άλλ' άτυχῶς οὐδελίαν ἐπαισθητὴν θεραπειάν ἔδομεν και ἐκτότε ἐξ ἀπογοητεύσεως κυριευθέντες ἐπαύσαμεν, αναμένοντες να παρέθωσιν αἱ πονηραὶ ημέραι και εὔρεθῇ ὁ ἀνθρωπος ὅστις πονῶν και συναισθανόμενος του λαοῦ τὰ παθήματα, να σπεύσῃ εις την διάσωσιν των ἀπομεινάντων ναυαγίων του δήμου, ἔστω και περι τὸ τέλος της περιόδου της δημοτικῆς διοικήσεως.

Ἦδη ὅτε πρὸ πολλοῦ ἀπηλαύσαμεν ανώτερον διοικητὴν, ανδρα βίκτην, νοήμονα, και δραστήριον, φημιζόμενον ταυλάχιστον ἐπὶ εὐσταθείᾳ και ἀκεραιότητι, ήλιπίζομεν ὅτι ή βελτιώσις των κάκιστα διακειμένων δημοτικῶν μας πραγμάτων, ήθελεν ἐπέλθει εκ των πρώτων, χωρὶς να γεννηθῇ ἀνάγκη ὑποδείξεως, εκ μέρους ημῶν, των δικαιωμάτων και καθηκόντων ενός Νομάρχου.

Άτυχῶς, ει και πολλὸς παρήθε χρόνος ἀπὸ της του κ. Νομάρχου ἐλεύσεως, ούχ' ήττον ή δημοτικὴ διοίκησις ἐξακολούθει την αὐτήν σκολιὰν βάλνουσα, ἀσεβούσα προς τοὺς κειμένους νόμους και τὰ ἰδία αὐτῆς καθήκοντα παρορώσα, εις τρόπον ὅστε αναγκαζόμεθα, να συνεχίσωμεν τὰ περι των δημοτικῶν μας πραγμάτων δημοσιεύματα, πεποιθότες ὅτι θά κεντήσωμεν την φιλοτιμίαν του κ. Νομάρχου, ἔαν οὗτος τυγχάνῃ ανήρ οἱ φημιζεται.

Επί του παρόντος ὑποβάλλομεν εις τὸν κ. Νομάρχην τὰ ἐξῆς ἐρωτήματα. 1) ἀφοῦ ὁ δήμος συναιολόγησε τὸ τελευταῖον δάνειον της τραπεζικῆς εκ δραχ. 250,000 δια δημοτικὰ και κοινοφελῆ ἔργα, ποῖος ὁ λόγος να τὸ δάνειον αὐτὸ διατηρεῖται εν ἀπραξίᾳ ἐπὶ τέσσαρας περιποῦ μήνας δι' οὐ ἐπιδαρῶνεται τὸ Δημοτικὸν ταμεῖον μέχρι σήμερα με δρ. 5,000 δια τόκου; Ἐάν ή δημοτικὴ ἀρχή δὲν ἔχη την ἱκανότητα να σκεφθῇ ἐπὶ ἔργων σπουδαίων, τότε διατί να μη διατεθῇ τὸ δάνειον αὐτὸ εις πληρωμὴν των ἐντόκων και ἐπαχθῶν χρεῶν του δήμου, δι' ἃ πληρώνει τὸ Δημοτικὸν ταμεῖον 12,000 τόκου, ή μήπως εἶνε νεωτέρα οἰκονομολογικὴ ἐπινοήσις να πληρώνῃ τοὺς τόκου 12,000 ἐπὶ των χρεῶν του και 8,000 ἐπὶ νεκροῦ δανείου, ήτι 20,000; 2) Διατί τὸ Σ. Δημοτικὸν συμβούλιον δὲν συνεδριάζει πρὸ μηνῶν περιποῦ, ἐνῶ πλεισταὶ ὄσαι κατεπέγουσαι του δήμου ὑποθέσεις πρόκεινται, ή μήπως οἱ σύμβουλοι καταγίνωνται εις τὸν τρυγητὸν των ἀμπέλων των; 3) Πῶς ἐναντίον του Νόμου και των Ὑπουργικῶν διαταγῶν, δὲν ἐπελήφθη τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον της συζητήσεως του προϋπολογισμοῦ δια τὸ προσεχὲς ἔτος, ή μήπως δὲν πειράζει ἔαν διοικηθῶμεν και δια τὸ ἔτος 1887 με τὸν ὕφιστάμενον σπάταλον και ἀσυνείδητον προϋπολογισμὸν; 4) ή Δημοτικὴ περίοδος διατρέχει ήδη τὸ τελευταῖον ἔτος, και ημεῖς ἐπιθυμοῦμεν να ἴδωμεν τοὺς ἀπολογισμοὺς του κ. Δημάρχου να φωτισθῶμεν ποῦ και πῶς διετέθησαν τρία περιποῦ ἑκατομύρια εκ προσόδων και δανείων χωρὶς οὔτε τὸ ἐλάχιστον δημοτικὸν ἔργον να ἐπιτελεσθῇ; 5) Πι γίνεται ή κατά των ἀστυνόμων ἐπὶ δωροδοκία κλπ. ἀρξάμενη ἀνάκρισις, ή μήπως αὐτή ἀνεβλήθη εις τὰς Ἑλληνικὰς καλένδας, και μόνον δια τοὺς ὄρθιθολέπτας και καψικοκλέπτας ἐννοεῖ να λειτουργήσῃ ή δικαιοσύνη;

Διὰ σήμεραν περιοριζόμεθα εις ταῦτα και μόνον, τὰ ἐρωτήματα. ἀκολούθως θέλομεν εκ

θέσει κατά σειράν πανθ' ὄσα τὰ συμφέροντα του δήμου και των πολιτῶν αποδιδέπουσι; και πιστεύομεν ὅτι του κ. Καρύδα νομαρχούντος ήδη, δὲν ὄα πάθωμεν τὸ πάθημα ἐκείνου ὅστις ἐπειράτο να λεοκάνῃ τὸν αἰθίωπα. Κ.

Η οίνοποιία ημῶν.

Ο τρυγητὸς των ἀμπέλων ἐπαρατώθη ἐνταῦθα αἰσίως και ὁ νέος οἶνος ἐναποταμιεύθη ήδη εις τὰς ἀποθήκας. Η ἐσοδεία του οἶνου ἀπέβη φέτος και ἐνταῦθα, ὡς και ἀλλαχῶς, ἀφθονος ή δὲ ποιότης αὐτοῦ ἔσται ἀρίστη ὡς εκ των συστατικῶν και της δυνάμεως του γλεύκους. Καθ' ἕκαστον ἔτος μετὰ λύπης παρατηροῦσιν οἱ φιλοπρόδοι ὅτι κατά την κατασκευὴν του οἶνου τηροῦνται παρ' ημίν πάντοτε αἱ πατροπαράδοτοι ἐκεῖναι μέθοδοι, αἰτινες κρατοῦσι την ημετέραν ἀμπελοργικὴν και οἰνοποιητικὴν βιομηχανίαν εις την ἀρχέγονον αὐτῆς κατάστασιν. Πῶς κατασκευάζονται παρ' ημίν οἱ οἶνοι δὲν εἶνε ἀνάγκη να εἰπωμεν ημεῖς, ὄλοι γνωρίζομεν τὸν ἀπλοῦν και ἀγροικὸν τρόπον της οἰνοποιήσεως μας και ὁ μὴ γνωρίζοντες δύνανται να εἰκάσωσι περι αὐτῆς, ἔαν ἀναλογισθῶσιν ὅτι κατ' ἐλάχιστον μετεβάλαμεν τὰς μεθόδους αὐτῆς ἀπὸ της ἐποχῆς του Νῶε.

Εν τούτοις ἀπὸ ημερας εις ἡμέραν ή Ἑλλάς καθίσταται χώρα ἀμπελοργικὴ, ή δὲ παραγωγή αὐτῆς ὑπερβαίνει ὄσημέραι πλειότερον τὰς ἀνάγκας της τοπικῆς καταναλώσεως. Βνῶ δὲ ταῦτα και μόνον ἔπρεπε να πείσωσιν ημᾶς ὅτι ἐπέστη ὁ χρόνος ὅπως δοκιμάσωμεν να εἰσαγάγωμεν τοὺς ημετέρους οἶνους εις τὰς ξένας ἀγοράς, καταστώτες αὐτοὺς, δια τεχνικωτέρας κατασκευῆς, ἀποδεκτοὺς παρὰ τοῖς ξένους, ήλιθίως ἐμμένοντες εις τὸ σύστημα της πατροπαράδοτου ἐκείνης οἰνοποιίας ή; τὰ προϊόντα, δια τοὺς ξένους, ἀναγονται μάλλον εις την δικαιοδοσίαν της θεραπειτικῆς, ή εις τὰ του καρποῦ της ἀμπέλου.

Η ἀμπελος εἰρσκει εν τη χώρα ημῶν κλίμα ἀρμόζον αὐτῇ θαυμασίως, ή ποικιλία των σταφυλῶν κατ' εἶδη και χροῦμα εἶσιν ἀπειρος, οἱ παγετοὶ του Ἀπριλίου και του Μιᾶτου, αἰτινες ἀλλαχῶς ἀποβαίνουσι εις τὸν θάμνον τούτου τοσοῦτον ὄλεθροι δὲν εἶνε ἐπιφύβοι εν χώρα ὄπου οἱ καύσωνες του ὄθρου ἀρχονται γινόμενοι ἐπαισθητοὶ ἀμέσως ἀπὸ του Μιχρίου, ή καταστρέψασα τέλος τὰς ἀμπέλους των ἄλλων χωρῶν φυλλοξήρα εἶνε εὐτυχῶς ἀγνωστος εν Ἑλλάδι.

Ἐπο ὄθρου φυσικοῦς τούτον εὐνοϊκοῦς δὲν εἶναι ἀπορον διατί ή ἀμπελος φέεται παρ' ημίν ἰσχυρὰ, κραταιοῦται ταχέως, ἀκμάζει μακρότερον χρόνον και ἀποδίδει καρπὸν ἀφθονον. Εν τούτοις τὰ ὄφελήματα των εὐνοϊκῶν τούτων ὄρων ἀποβαίνουσιν εν Ἑλλάδι εις μάτην και συνεπῶς μέγας πλοῦτος της χώρας ἀπόλλυται σχεδὸν, διότι ἐλλείπει εκ της ημετέρας οἰνοποιίας ή τεχνικὴ και ἐπιστημονικὴ μέθοδος, ήτις ἐδύνατο να εἰσαγάγῃ αὐτοὺς εις κύκλον εὐρυτέρας ζητήσεως και καταναλώσεως και να καταστήσῃ αὐτοὺς προσήτους παρὰ πολλοὺς ἐκ τὸς ημῶν.

Και ἰδρῶθησαν μεν μέχρι τουδε εν Ἑλλάδι οἰνοποιητικὰ τινὰ καταστήματα, άλλὰ και ταῦτα ἐογάζονται εν μικρῶ, δι' ὀλίγων κεφαλαίων και εἰσιν ὄλίγιστα εν σχέσει προς την ἐγγύρειον παραγωγήν. Βνταῦθα ἰδίᾳ, ὄπου ή παραγωγή του οἶνου εἶναι σημαντικὴ, εν μόνον αξίον λόγου κατάσταση αἰνοποιητικὸν ὑπάρχει και τούτο Γερμανικὸν, ὑπὸ τὸ ὄνομα α' Ἀγατά.» Η ξένη ἐντούτοις βιομηχανία, ἐπωφελομένη της ημετέρας στασιμότητος λαμβάνει ἀρκετὸν μέρος των οἶνων ημῶν εκ των Κυκλάδων νήτων και των Ἰουλιων και μεταφέρει αὐτοὺς εις την ἀλλοδαπὴν προς ἀνάμειξιν και ὡς ἀρτυμα των ἐκεῖ παραγομένων.

Σήμεραν ή Ἑλλάς ἐλάχιστα ἀπολαμβάνει εκ της ἀμπελοργίας της, εις τὸ μέλλον δὲ ή ἐπέκτασις των ἀμπελοφυτειῶν παρ' ημίν, μῆσημβαδίζουσα με την καλλιτέρευσιν του οἶνου και

τήν εξαγωγήν αὐτοῦ, θὰ ἐπιφέρει ἐντελεῖ ἀζητησίαν τοῦ εἴδους, καθ' ἕσπον ἡ παραγωγή θίλει ὑπερβάλλει κατὰ πολὺ τὰς ἀνάγκας τῆς τοπικῆς καταναλώσεως. Ὁ ἡμέτερος οἶνος δὲν δύναται γὰ ὑπερτῆ μεταφορᾶν, ἐν τῇ φυσικῇ αὐτοῦ καταστάσει, ὅλα δὲ αὐτοῦ τὰ εἶδη διαιροῦν μ' ὅλον οὐ δὲ κατασκευάζονται ἐκ σταφυλῆς, εἰσὶ κοινῆ, ἀνευ ἀρώματος καὶ ἐν γένει ἐστερεωμένοι τῶν ἰδίαζουσῶν καὶ πρωτοτόπων ἐκείνων ἰδιοτήτων τῶν ξένων οἴνων καὶ ἰδίᾳ τῶν Γαλλικῶν, αἵτινες χαρακτηρίζουσι τὰ διάφορα εἶδη καὶ συντελοῦσιν εἰς τὴν ταξινόμησιν αὐτῶν ὑπὸ τῶν καταναλωτῶν.

Ἐντύτοις ἐδύναντο νὰ κατασταθῶσι τοιοῦτοι κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδημόνων καὶ ν' ἀνοίξωσιν εἰς τὴν χώραν μέγαν πόνον πλουτισμοῦ ὡς ἡ σταρῆ. Τοῦτο τὸ μέγα ὄφελος δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ μόνον διὰ τῆς τεχνικῆς οἰνοποιίης.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἔργον τοῦ ἀτόμου, τοῦ κατ' ἰδίαν ἀμπελοφυτοῦ ἢ οἰνοποιοῦ, εἶναι ἔργον τῆς πεφωτισμένης βιομηχανίας καὶ τῶν μεγάλων κεφαλαίων τῶν, ἐκ συνεταιρισμοῦ ποσοχομένων. Ἐὰ κεφάλαια ἀνευ ἤθελεν ἐπασχοληθεῖ παρ' ἡμῖν εἰς τοιαύτην ἐπιχείρησιν, ὑπὸ τιμίαν καὶ νοήμονα διεύθυνσιν, δὲν ἤθελεν μείνει ἀνευ πλουσίας ἀμυθῆς, κατάστημα δὲ σκοπὸν ἔχον νὰ θελιώσῃ τοὺς ἡμετέρους οἴνους, νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς γνωστοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν καὶ νὰ ἀνοίξῃ αὐτοῖς πόρους εὐρείας καταναλώσεως, ἤθελεν εἶσθαι τὸ φιλοφρονεώτερον καὶ τὸ πατριωτικότερον ἔργον.

Ἐπαλαμβάνομεν λοιπὸν τελευταῖοντες, ὅτι εὐρὺ σταθμὸν πρόκειται ἀνοικτὸν εἰς μίαν τῶν κυριωτέρων ἡμῶν ἐθνικῶν βιομηχανιῶν καὶ νομιζόμεν ὅτι εἶναι ἐπείγον νὰ ἐπωφεληθῶμεν πρὶν ἢ ἄλλοι σπεύσωσιν νὰ ἐκμεταλλευθῶσι τοῦτο πρὸς ὑπελὸς τῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τὸν τελευταῖον περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν νόμον, ὁ Νομὸς ἡμῶν θὰ δώσῃ δώδεκα μόνον Βουλευτὰς.

Ἡ ἀγορὰ ἡμῶν δικτελεῖ τεθορυβημένη ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, πολλοὶ δὲ παρ' ἡμῖν θεωροῦσιν ἐπικειμένην ἐμπορικὴν κρίσιν.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῶν παρ' ἡμῖν δικαστηρίων εἰς νέαν οἰκίαν, δὲν ἐλύθη εἰσέτι. Ἡ διορισθεῖσα παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξεύρεσιν καταλλήλου οἰκῆματος, ὑπέβαλεν ἤδη τὴν περὶ τούτου ἐκθεσίαν τῆς, ἀπεράνη δὲ ὑπὲρ τοῦ χωρισμοῦ τῶν παρ' ἡμῖν δικαστηρίων (Βρεταίου καὶ Πρωτοδικείου) εἰς δύο ἰδιαίτερα οἰκῆματα, διότι ἐγένετο αὐτῇ ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχῃ ἐν τούτῳ δι' ἀμείνον νὰ ἐπικρέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας ὅλων κλήρου τῆς παρ' ἡμῖν δικαστηρικῆς ὑπηρεσίας. Ἐκ τῶν προταθεισῶν οἰκιῶν ἢ ἐπιτροπεία, καθ' ἂ μανθάνομεν, συνέστησεν, ὡς καταλληλοτέρας εἰς ἐγκατάστασιν μὲν τοῦ Πρωτοδικείου καὶ Κακουργιοδικείου τὴν μεγάλην οἰκίαν τοῦ κ. Ρ. Μικρογιάννη, τοῦ Βρεταίου δὲ τὴν κεντρικὴν οἰκίαν τοῦ κ. Γεω. Ρούφου (πρὸς τὸν Ἰωάν. Ζαίμη). Τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἀπ' φάθῃ εἰσέτι, οὐδὲ παρήγγειλε τοῦς ἐνταῦθα ἀρμόδιους νὰ κλείσωσι μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ὁριστικὰ συμφωνίας. Ἡ ἐπιτροπεία κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν προταθεισῶν οἰκιῶν ἡγάγησεν εὐδυνειδῆτως καὶ ἔλαβε μόνον ὑπ' ὄψιν τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀξιοπρεπείας, ἀντεπεκρίθη δὲ εἰς τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν τοῦ παρ' ἡμῖν δικαστικοῦ κόσμου, ὅπως τὰ δικαστήριά μας ἐγκατασταθῶσιν ἀξιοπρεπῶς καὶ ὅπως ἐμπρέπει εἰς τὴν σεμνότητά των. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἤδη ἐναπόκειται νὰ συμπληρωσῇ τὸ ἔργον, καὶ τοῦτο ὅσον τάχιστα, διότι μ' ὅλον οὐ δὲ Ὁκτώβριος ἤρξατο τὰ δικαστήρια σχεδὸν ἀρχοῦσιν διὰ τὴν ἔλλειψιν καταλλήλου οἰκῆματος.

— Αἱ πρώται φθινοπωρινὰ βροχὰ σπουδαίαι.

ἐπὶνεγκον σφοδρὰ εἰς τοὺς ἐξοχικοὺς καὶ τοὺς τῆς πόλεως δρόμους καὶ πλημμύραι τιτὲς συνέβησαν εἰς οἰκίσκους κειμένους ἐπὶ ἔδων στερουμένων ὄχρετων.

— Ἡ καθαριότης τῆς πόλεως ἀτελῶς διενεργεῖται εἰς τινὰ μάλιστα μέρη ἢ ἐγκατάλειψις ἐστὶ προφανῆς καὶ εὐλόγη ἐξεγείρει παράπονα.

— Εἰς τὸν ἀντίστοιχον τοῦ κωδωνοστασίου τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησίας «Παντανάσσης» πυργίσκον ἐτοποθετήθη πρὸ τινῶν ἐβδομάδων τὸ μέγα καὶ ὠρταῖον ὠρολόγιον ὅπερ πρὸ καιροῦ ἐδωρήσατο τῷ ναφ' ὃ ἐν Τεργέστη διαμένων συμπολίτης ἡμῶν κ. Κρίκος. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἢ πλάξ τοῦ ὠρολογίου τούτου φωτίζεται κατὰ τὰς νύκτας δι' ἀερίφωτος, οὕτω δὲ δύναται τις καὶ κατὰ τὰς νύκτας νὰ βλέπῃ εὐκρινῶς ποῖαν ὥραν δείκνει, ὑπερ ἧτο ἀναγκασιότατον.

— Εἰς δεινὴν δοκιμασίαν ὑπέβαλε σκληρὰ μοῖρα τὸν Σεβασμιώτατον ἡμέτερον Ἀρχιεπισκόπον κυρ. Δαμσκηλὸν κατὰ τὴν παρελθούσαν Πέμπτην. Ὁ ἐξ ἀδελφοῦ ἀνεμῖός του, Λεωνίδας νέος εἰσοσάτης, μονογενὴς υἱὸς ἀτυχοῦς πατρὸς καὶ πρὸ ὀλίγων μηνῶν σύζυγος ἀτυχεστάτης συζύγου, μεταβὰς εἰς τὸ ἀπρόοπτον πρὸς συνάντησιν γνωρίμων τῶν τινῶν καὶ ὀλισθήσας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἔπεσε θραύς ἐπὶ τινος διαπραγματος τοῦ ἀτμοπλοίου, ὑπέστη δεινὸν κτύπημα κατὰ τὸν σῶληνα καὶ μετ' ὀλίγον ἐτελεύτησεν. Ἡ πόλις ἡμῶν συνεμερίσθη τὸ ἄλγος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ τῶν συγγενῶν του καὶ τοῦτο ἐξεδήλωσε κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ ἀτυχοῦ νέου ἢν παρεκολούθησεν ἐν πένθει ἐκλεκτῇ μερίδι αὐτῆς.

— Διὰ νὰ δειχθῆ ἡ ἐξαχσιώσις τοῦ ἡμετέρου κλήρου ἤρξον τὰ πραγματικὰ περιστατικὰ, αἵτινα τῇ ἀληθείᾳ εἰσὶν ἀλγεῖνὰ, δὲν ἦτο ἀνάγκη δὲ νὰ προσφύγῃ ἢ ἐν Ἀθήναις ἀξιόλογος «Ἐφημερίς» καὶ εἰς ἀνύπαρκτα πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῆς. Ἡ «Ἐφημερίς» ἀναγράφουσα ἀξιοθρηνητοὺς τινὰς πράξεις πολλῶν ἱερωμένων, ἀναγράφει σὺν αὐταῖς καὶ οὐ σπινὸς τῶν μοναχῶν τῆς ἐνταῦθα Μονῆς Γηροκομίου, ἐπειδὴ διετάχθησαν νὰ μεταβῶσιν καὶ διαμένωσιν εἰς τὴν ἑτέραν μονὴν Ὁμπλοῦ, ἀπειλοῦσιν ὅτι θὰ κείρωσι τὸ γένειον καὶ θὰ παραιτήσωσι τὸ μοναχικὸν σχῆμα. Τοῦτο δὲν εἶναι τὸ παράπαν ἀληθές, τοιαύτη δὲ μομφὴ ἐπιπροσδέτει πολὺ ἄχθος εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀτυχίαν τῶν μοναχῶν ἐκείνων. Οἱ μοναχοὶ τῆς μονῆς Γηροκομίου ἤλγησαν θεθαίως ἀναγκαζόμενοι νὰ ἐγκαταλείψωσιν ἐνδιαιτήματα ἐν τῷ διεβίωσαν δεκάδας ἐνιαυτῶν, ἀλλὰ δὲν διανοήθησαν νὰ ἀπειθῶσιν εἰς τὰς ἀνωτέρας ἐπιταγὰς οὐδὲ νὰ πομπέσωσι τὸ σχῆμα ὅπερ φέρουσιν. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἤρξατο ἢ παράδοσις τῆς περιουσίας τῆς Μονῆς τῶν πρὸς τὸ ἡγευμενοσυμβούλιον τῆς μονῆς Ὁμπλοῦ, οἱ δὲ καλόγηροι ἐτοιμάζονται ν' ἀπέλθωσιν ὅπου διετάχθησαν. Ἀλλῶς τε ἡ σύνεσις καὶ τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τοῦ ἡμετέρου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ἐξεῖρε λύσιν ἱκανοποιούσαν πάντας, διότι καὶ ἡ μονὴ Γηροκομίου πρόκειται μετὰ μικρὸν νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἀνώτερον ἐκκλησιαστικὸν σκοπὸν καὶ οἱ ἀρχαιότεροι τῶν μοναχῶν, δύο ἢ τρεῖς θὰ διαμείνωσιν εἰς τὴν μονὴν πρὸς ἐπιστάσιαν αὐτῆς, ἵνα μὴ ἐρημωθῆ καὶ εἰς δικαιοσύνην τοῦ ναοῦ ὅστις ἐνέχει σεβάσματα προσφιλῆ τῷ λαῷ καὶ τέλος πληροῦται καὶ ἡ ἐπιθυμία ἐκείνων οἵτινες ἐφρόνουσι ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ τόσον ἐγγὺς τῆς πόλεως μοναστηρίον μηδένα πληροῦν προορισμόν.

— Ἡ περὶ ἀνασυστάσεως τῆς ἀγροφυλακῆς ἡμετέρα σύστασις ἠελύθη εὐμενῶς ὑπὸ τοῦ κ. δημάρχου ἡμῶν, ὅστις ἔσπευσε νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀστυνομίαν δι' ἀρκετῶν νέων κλητῶν προωρισμένων ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἀγροτικὴν ἀστυνομίαν οὕτω δὲ ἡ περιουσία τῶν δημοτῶν ἐξησπλίθη κατὰ τῆς δικραγῆς καὶ τῆς ἐρημώσεως, ἐδείχθη δὲ καὶ ἐν τούτῳ ἢ καλῇ πρόθεσις τῆς ἡμετέρας δημοτικῆς ἀρχῆς.

— Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἔσχουμεν ἐν-

ταῦθα τὰς πρώτας φθινοπωρινὰς βροχὰς, τὰς πόσον ἀναμενομένας, ὅπως δι' αὐτῶν τεθῆ τέρας εἰς τοὺς κείωνας οἵτινες παρετάθησαν πέραν τῆς συνήθους ἐποχῆς.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ ἀφορολογούμενος δὲν ἐξεδόθη ἕνεκεν ἀσθενείας τοῦ Συντάκτου αὐτοῦ.

— Ἡ ἐν τῷ παρὰ τὴν πόλιν ἡμῶν χωρίῳ Μποζάιτι πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀποβιώσασα χθρὰ Δημητρίου Μαρσέλη ἐγκατέπειπε διὰ διαθήκης τῆς τὰ ἐξῆς κληροδοτήματα, ἐκτελεσθῆν δ' αὐτῆς ὤρισεν τὸν παρ' ἡμῖν δικηγόρον κ. Παναγ. Δημητρόπουλον. Δρ. 200 εἰς τὸν ἐν Μποζάιτι ναὸν «Ἁγίου Δημητρίου» Δρ. 200 τῷ αὐθῆτι ναυδριῷ «Προφητῆς Ἡλίας», τὰς ἀμπέλους τῆς καὶ λιπαρὰ εἰς τὸν ἐν Ζηρούλῃ ναὸν «Ἁγία Τριάς» ἕτερα αὐτῆς κτήματα εἰς τὸν ἐν Φενεῷ Ναὸν καὶ εἰς τινὰς Πτωχοῦς πρὸς δὲ καὶ ἀνά 50 δραχ. εἰς τὰ ἐνταῦθα φιλοφρονεωτικὰ καταστήματα Πτωχοκομείου καὶ Βρεφοκομείου καὶ ἑτέρας 50 ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων.

— Ὁ ἱεροκέρυξ τῆς πόλεως ἡμῶν κ. Ἡλίας Βλαχοπούλος ὁμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ναφ' τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

— Οἱ βουλομένοι ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας νὰ δωρήσωσι εἰκόνας εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου, παρακαλοῦνται πρὶν ἀγοράσωσι ταύτας νὰ συνεννοῶνται μετὰ τῶν ἐπιτρόπων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἀνδρέου Γατοπούλου, Νικολάου Σωτηριάδου καὶ Δημητρίου Χαραλαμποπούλου, προσωρινῶν συνδίκων τῆς πτωχεύσεως Ἑυσταθίου Γ. Παπαδοπούλου παντοπώλου κατοικοῦ Πατρῶν.

Πρὸς ἀπαντας τοὺς δανειστὰς τῆς πτωχεύσεως. Συμφώνως πρὸ τῷ ἀρθ. 501 καὶ ἐπόμενα τοῦ παλαιῦ Νόμου, καλούμεν ἀπαντας τοὺς δανειστὰς τῆς πτωχεύσεως Ἑυσταθίου Γ. Παπαδοπούλου παντοπώλου κατοικοῦ Πατρῶν, νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομίμου πληρεξουσίου, ἐνώπιον ἡμῶν καὶ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ἐμποροδικείου Πατρῶν, εἰς παρουσία καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς πτωχεύσεως ἐμποροδίκου κ. Ἀθ. Ἀθανασοπούλου, ἐντὸς μὲν 40 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον ἀπὸ τῆς 2 μέχρι τῆς 5 ὥρας μ. π. πρὸς δημοποίησιν καὶ θεσπίωσιν τῶν δανείων των, μετὰ παρέλευσιν δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἐντὸς 15 ἡμερῶν πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐξέλεξιν αὐτῶν, εἰδοποιούμενοι ὅτι μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην ἐνεργηθῶσονται τὰ δέοντα πρὸς περαιώσιν τῆς πτωχεύσεως καὶ πρὸς γνῶσιν των. Ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἀποσταλήτεται πρὸς ἕκαστον τῶν δανειστῶν καὶ δημοσιευθῆσεται διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης Ἐφημερίδος ὁ «Φορολογούμενος».

Ἐν Πάτραις τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1886.
Οἱ Προσωρινοὶ Σύνδικοι
ΑΝΑΡΕΑΣ ΓΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, 5 ἴσταμ. τελοῦμεν ἀοχιρατικὸν μνημόσυνον εἰς τὸν ἐνταῦθα Ναὸν τῆς «Παντανάσσης» ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου ἡμῶν συζύγου
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΣΙΠΗΡΑ

καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ἵνα προσέλθωσι καὶ ἐνώσωσι τὰς πρὸς τὸν Ὑψιστον δεήσεις των.

Ἐν Πάτραις τῆ 3 Ὀκτωβρίου 1886
Ἡ σύζυγος
ΟΥΡΑΝΙΑ Ν. ΤΣΙΠΗΡΑ